

Kozub

(Michal Hirko / Michal Hirko)

Vietor si tíško kýva starý okenný rám.
A ja viem, že v zrube, kde roky bývam, dnes nebudem sám.
To ticho dnes radosť má,
aj oheň sa v kozube hrá.
Dnes lepšie je vravieť len málo,
aby stálo, ozaj, za to to stálo. Hm, hm.

Život sa občas zdá byť tak nekonečný,
keď naplno kráčaš vpred a vtom dochádza dych.
Vtedy len máločo silu ti dá,
niekto, kto pohladí a pomôže vstať.
Vločky sa hrnú z neba k zemi tak tíško,
zvony zvonía, láska je blízko.